

„Să vă iubiți unul pe altul! Precum Eu v-am iubit pe voi, așa și voi să vă iubiți unul pe altul!” (Ioan 13,34)

Publicație săptămânală pentru întărire sufletească

web: poienita.mmb.ro | mail: parohia.poenita@yahoo.ro

www.facebook.com/parohiapoenita

Duminica a 6-a după Paști

Este adevărat că Dumnezeu nu îi ascultă pe păcătoși?

„Și noi știm că Dumnezeu nu-i ascultă pe păcătoși; dar de este cineva cinstitor de Dumnezeu și face voia Lui, pe acesta îl ascultă. Din veac nu s-a auzit să fi deschis cineva ochii unui orb din naștere.” (Ioan 9, 31-32)

Dar dacă o atât de importantă învățătură este adevărată, că păcătosul nu este ascultat de Dumnezeu, nu ar fi fost trecută în tăcere și ar fi fost vestită de unul vrednic de crezare, de către slujitorul Moise sau de unul dintre profeți. Dar cum, dacă Dumnezeu nu ascultă un păcătos, au fost învățați păcătoșii să spună *Și ne iartă nouă greșelile noastre, precum și noi iertăm greșelilor noștri*. Pe cine ascultă Dumnezeu deci?

El îi ascultă pe cei care se întorc către El în pocăință, chiar dacă nu au încetat să fie păcătoși. Dacă Dumnezeu nu i-ar fi ascultat pe păcătoși, Mântuitorul nostru nu ar fi mâncat și băut cu vameșii și cu păcătoșii. Dar dacă cei care au trebuință de doctor pentru că sunt bolnavi nu ar fi fost auziți, El nu i-ar fi vindecat. Deci, ca și cum rugăciunea celor care au păcătit, dar nu mai păcătuiesc își atinge scopul, este spus: *De te vei uita la fărâdelegi, Doamne, cine va putea suferi*

(Psalmul 129, 3).

Dar poate omul orb vorbește nu despre lucruri obișnuite, ca rugăciunea păcătosului, ci de felul de lucruri mărețe pe care le face Iisus. Căci, când lui

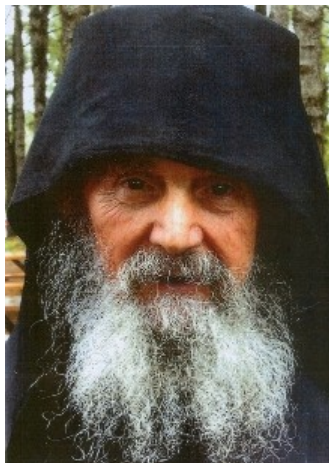
Dumnezeu îi este cerut un asemenea lucru măreț, atunci El nu îi ascultă pe păcătoși.

ORIGEN,

Fragmentul 70 despre Evanghelia lui Ioan

Cuvinte duhovnicești

Lubește și iartă! Iubirea te va păzi de toate păcatele

Grija principală a vieții noastre este să iertăm și să ne rugăm pentru oamenii care ne-au făcut rău. Acela care iartă din toată inima și se roagă pentru vrăjmașii lui va primi iertarea lui Dumnezeu pentru păcatele lui. Ceea ce semănăm, aceea vom și secera.

Osteneala, postirea, rugăciunea, privegherea, milostenia vor preschimba inima noastră, o vor face milostivă și iertătoare față de aproapele, și durerea celui lăsat va deveni și durerea noastră. Să cercetăm cât

am învățat din Evanghelia, ca Hristos să prindă chip înlăuntru nostru și să devenim și noi, încetul cu încetul, dumnezei după har.

Lubește-i pe frați! Iubirea ta se va vădi când nu te vei mai gândi la slăbiciunile și scăpările lor, și le vei arăta dragoste. Iubirea te va păzi de toate păcatele. În afară de tine să nu te gândești la nimic, ci continuu muștră-te și aceasta va fi calea cea mai bună.

Avva Efreim Filotheitul,
Sfaturi duhovnicești

Sfaturi pentru felul de comportare în Biserică

► Înainte de a merge la Sfânta Biserică să fii împăcat cu toți cu care te-ai certat.

► Lasă și tu din inimă și iartă tuturor celor care ți-au greșit.

► Îmbracă-te într-o ținută curată, dar modestă, ba chiar smerită, știind că nu mergi la teatru, ci ca să te rogi lui Dumnezeu cu umilință și cu lacrimi pentru iertarea păcatelor tale.

► Silește-te ca să duci un dar, măcar cât de mic: lumânări, tămâie curată și un pomelnic pentru a fi pomenit tu și toți ai casei tale la Sfânta Liturghie;

► Silește-te după putere ca să fii la Sfânta Biserică mai înainte de a începe slujba, ca să ai timp să te închini în liniște la Sfintele Icoane și să poți da din vreme și pomelnicul spre pomemire;

► Dacă din întâmplare ai sosit după începerea slujbei, apoi stai liniștit la locul tău, ca să nu faci tulburare și altora prin umblarea ta de colo până colo. Această sminteală este mai mare păcat, decât binele ce vrei să-l faci. Pacea și desăvârșita liniște este de absolută trebuință;

► Stând în Biserică nu privi în dreapta și în stânga, căci aceasta te sustrage de la gândirea spre Dumnezeu;

► Vorbirea în Biserică e un păcat foarte mare. Nici nu te rogi și împiedici și pe alții de a se ruga. De aceea starea ta în Biserică în loc să-ți fie spre folos și spre iertare, se va face ție spre osândă și păcat;

► Urmărește cu mintea tot ce se citește și se cântă și repetă și tu în minte rugăciunile, măcar cele mai însemnate;

► Silește-te ca în timpul slubei să nu te abați cu mintea la nimic pământesc, pentru ca măcar două ceasuri din săptămână să trăiești și tu în adevărata reculegere și rugăciune;

► Când te închini, fă Semnul Crucii complet și cu luare aminte. Făcând semnul Sfintei Cruci în batjocoră, înseamnă să batjocorești pe Stăpânul ei în numele căruia te închini. Mai de

folos e să faci Cruce o dată cum se cuvine, decât să fluturi de mai multe ori cu mâna fără să știi nici tu, nici alții ce voiești să faci. Prin aceasta vei stârni râsul celor care te văd, făcând sminteală altora și ție îți va fi spre păcat;

► Ascultă cu luare aminte toată slujba până la sfârșit. Numai așa ți-ai făcut datoria deplină către sufletul tău. După cum dai hrană îndestulată corpului tău toată săptămâna, dă și sufletului tău măcar o dată să se sature de cuvântul lui Dumnezeu cel dător de viață;

► Sfânta Evangheliie, Apostolul, Cazană și predica ascultă-le cu luare aminte în așa fel, încât să poți spune și tu altora despre folosul și învățătura ce ai luat din cuprinsul lor;

► Când se împarte Sfânta Anaforă, închină-te și pe la Sfintele Icoane cu toată credința și smerenia cuvenită;

► Când te închini la Sfintele Icoane, sărută chipul Sfântului la picioare, sau cel mult mâinile, dar nu la față;

► Plecând de la Biserică mergi acasă, ferindu-te de a te abate pe la baruri sau locuri unde se face vorbărie și vorbe nefolositoare;

► După ce stai la masă și te odihnești puțin, apoi citește cărți moral-religioase și meditează și te roagă. Povățuiește pe toți ai casei spre cele suflet-ești;

► Dacă ai de unde, cercetează și bucură pe cei săraci prin milostenie, cu bani cu bucate și haine, din toate darurile ce ți-a dat ție Bunul Dumnezeu. Asemenea și cu cuvinte bune povățuiește pe cei neștiutori pe calea Domnului;

► Dacă vei serba Duminicile și Sărbătorile în acest fel, apoi vei avea pe Dumnezeu cu tine și-ți va ajuta și te va binecuvânta în toate activitățile tale și te va bucura în toată viața ta cu îndestulare, cu sănătate și cu tot binele;

► Dacă vei petrece viața ta așa creștinește, apoi la sfârșitul vieții vei dobândi fericirea cea veșnică și cerească deplină pe care Dumnezeu a pregătit-o tuturor celor ce-l ascultă pe Dânsul.

Scopul vieții tuturor creștinilor este mântuirea sufletului, și dacă o va dobândi, destul va fi. În acest caz, viața aceasta va fi spre mărire și fericire veșnică, iar nu spre judecată și osândă.

„Căutați mai întâi Împărăția lui Dumnezeu și dreptatea Lui, și toate celelalte vi se vor adăuga vouă” (Matei 6,33)”

Fii credincios lui Dumnezeu și Bisericii Sale cât vei trăi și vei avea în viața aceasta tot binele, iar în cealaltă, vei dobândi Comuniunea cu Dumnezeu.

(Sursa: *ortodoxia.md*)